Jacobus <de Voragine>: [Legenda aurea] Legenda sanctorum seu Historia longobardica
[Köln: Ludwig von Renchen], [ca. 1486] Seite 167

dit. Uel Marcus dicitur a marco qui est
malleus maior. qui quidē in eodem ictu fer
rum domat. melodiā generat. incudem fir-
mat. Sic Marcus vnica doctrina sui euā-
gelij domat hereticoꝝ perfidiā. dilatat lau-
dem diuinaȝ et confirmat ecclesiam.

De sancto Marco euangelista.

Marcus euangeli
sta leuiticus genere ⁊ sacerdos pe
tri apl'i in baptismate filius atqȝ in diuino
sermone discipulus cū ip̄o beato petro Ro
mam ꝓfectus ē. Cum āt petrus ibidē euā-
gelium p̄dicaret rogauerunt fideles qui e-
rant Rome beatū Marcū vt euāgeliuȝ ad
perpetuā fideliū memoriā deberet cōscribe
re. quod ille quidē vt ex ore mgr̄i sui beati
petri audierat fideli stilo cōscripsit. Petr⁹
āt illud diligenter examinās vbi ōni verita
te plenū cōspexit recipiēdum ab ōmbꝫ fide
libus approbauit. Uidēs autē petrus mar
cum cōstanteȝ in fide ip̄m acquilegiā desti-
nauit. vbi verbuȝ dei predicās innumeras
gētium multitudines ad fidē xp̄i conuertit
ac euāgelium suum similiter ibidē ꝯscripsit
Quod quidē vsqȝ hodie in acquilegiēsi ec
clesia ostendit̄ ⁊ deuotōe ꝯgrua reseruat̄. Tā
dem beatus Marcus Ermagoraȝ ciuem ac
quilegiēsem quē ad fidē xp̄i cōuerterat ro-
mam ad beatū petrum adduxit vt euȝ acqui
legie in ep̄m cōsecraret. Suscepit itaqȝ Er
magoras pontificatus officium. Qui cum
acquilegiensem ecclesiā optime gubernas-
set: tandē ab infidelibus capit̄ ⁊ ibidē mar-
tirio coronat̄. Marcus vero a beato petro
alexandriā missus est ⁊ ibidem primus ver
bum dei predicauit. In primo āt introitu
suo vt ait Philo disertissimus iudeorum
maxima multitudo in fide ⁊ deuotione ⁊ cō
tinentie obseruatione adunata est. Papy-
as āt Jeropolitanus ep̄s valde preclaro e
ius preconia dilucidauit stilo. Petrus ve
ro damiani etiam de eo sic ait Tantam ei
deus apud alexandriā grām prerogauit vt
oēs qui tunc ad fidei rudimenta cōfluerēt

mox per cōtinentiā ⁊ totius superne conuer
sationis instantiam tanq̄ȝ ad monastice ꝑfe
ctionis fastigiuȝ ꝓuolarēt. Ad qd̄ non mo-
do miraculoꝝ ꝓdigijs: non modo p̄dicatio
nis eloquijs: sed etiā eximijs ꝓuocabat ex-
emplis. Et ita fcm̄ ē vt post mortē petri ad
ytaliā deīde sit reuersus. vt terra in qua da
tum est sibi euāgelium scribere scās mereretur
eius reliquias possidere. Beata es o a-
lexādria triūphali hui⁹ sanguine purpura
ta. Felix ⁊ tu ytalia corporis huius thesau
ro diues effecta. Tāte āt humilitatis fuis-
se dr̄ vt pollicē sibi āputauerit: ne ad ordi-
nem sacerdotij posset humano iudicio ꝓ-
moueri. Uerūtamen dispositio dei ⁊ aucto
ritas sancti petri p̄ualuit que ip̄m ad alexan
driam ep̄m destinauit. Mox āt vt alexādri
am est ingressus subito calciamentū ei⁹ ru-
ptum ē atqȝ solutū Qd̄ in spū intelligens
ait. Uere expeditū fecit dn̄s iter meuȝ. nec
me sathanas impedire poterit quē ab operi
bus mortuis dn̄s iā absoluit. Uidēs autē
marc⁹ q̄ndā sutorē vetera calciamēta suētē
tradidit corrigendū. Qd̄ cum faceret sini-
stram manū grauiter vulnerauit ac fortiter
exclamare cepit. Unus deus. Quo audito
vir dei ait. Uere ꝓsperuȝ fecit deus iter me
um. Factoqȝ luto ex sputo manū eius iunx
it. ⁊ ꝯtinuo sanitatē recepit. Uidēs hō il-
le tantā eius efficaciā in domū suā illum in
troduxit ⁊ quis esset ⁊ vnde ꝑscrutari cepit
At ille se dn̄i nr̄i Jesu xp̄i huum confessus
ē. Cui ille. Uellē ego q̄ viderē eū. Et mar
cus. Ego eū tibi mōstrabo. Incipiēsqȝ mar
cus xp̄m ei euāgelizauit: ⁊ ip̄m cuȝ tota do
mo sua baptisauit. Audientes auteȝ viri ci
uitatis illius quēdā galileū qui deoꝝ sacri-
ficia ꝯtēneret aduenisse ei insidias posuerūt
Qd̄ ille cognoscēs hoīem illū quē curaue
rat qui dicebat̄ aman⁹ ibidē ep̄m ordinauit
⁊ ipse pētapolim ꝑrexit. Et cum ibidē duo
bus ānis stetisset iterū alexādriā redijt. qui
⁊ iuxta mare in rupibꝫ ecc'iam ꝯstruxerat in
loco qui dr̄ buculi: ⁊ fideles ibi multiplica
tos inuenit. Pōtifices āt temploruȝ eum

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-146/0166
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG